

Sygn. akt VII U 1442/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 września 2023 r.

w Warszawie

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rekompensatę

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 30 lipca 2021r. znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. B. prawo do przeliczenia emerytury z rekompensatą.

Sygn. akt VII U 1442/21

UZASADNIENIE

A. B. w dniu 15 września 2021 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 30 lipca 2021r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołujący wskazał, że od 15 września 1976 r. do 28 lutego 2010 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze pełnego etatu na stanowisku operatora maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych i pracował tam nieprzerwanie przez 32,5 roku. Nie skorzystał z możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę. Zakończył swoją karierę w momencie osiągnięcia wieku emerytalnego. Odwołujący podniósł, że złożył wniosek o emeryturę po uzyskaniu wieku emerytalnego i ma ukończone 65 lat. Do wniosku zostały dołączone wszelkie dokumenty wraz ze świadectwem pracy jak i zaświadczeniem wystawionym przez PPHU (...) Sp. z o.o. o pracy przy maszynach do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych, zapisanych w wykazie z grupy A stanowiący załącznik do Uchwały nr (...) Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni (...) z dnia 20.07.1983 r (w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z 07.02.83 r (Dz.U.nr 8, poz. 43). W ww. zakładzie nie wykonywał innych czynności poza obsługą maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych. Pracował w warunkach szkodliwych dzień w dzień wdychając opary (pozostałości po plastikach) i wracał do domu z czerwonymi oczami oraz bólem głowy. W oparciu o powyższe odwołujący wniósł o zmianę przedmiotowej decyzji poprzez przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach (odwołanie, k. 3-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Argumentując swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Przy czym zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Powyższe okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach (...) lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B. Organ rentowy podniósł, że zaskarżoną decyzją odmówił prawa do ustalenia wysokości emerytury z rekompensatą, ponieważ ubezpieczony nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach do 31 grudnia 2008 r. Do stażu tego nie został zaliczony okres zatrudnienia od 15 września 1976 r. do 31 grudnia 2008 r. w PPHU (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., ponieważ zarówno zaświadczenie z dnia 1 marca 2010r. jak i świadectwo pracy z tego samego dnia wskazują, że odwołujący wykonywał pracę na stanowisku operator maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych co wynika z działu XIV, poz. 24 pkt 1 wykazu A stanowiącego załącznik do Uchwały nr (...) Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983r. (w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z 07.02.1983r.). Tymczasem we wskazanym wyżej wykazie A, dział XIV poz. 24 pkt 1 stanowiącym załącznik do Zarządzenia (...) Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983r. znajduje się kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach. Ponadto wzmiankowane zaświadczenie i świadectwo pracy nie wskazują aby praca w szczególnych warunkach była wykonywana stale (odpowiedź na odwołanie, k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. B., urodzony (...) jest osobą głuchoniemą, orzeczeniem z dnia 13 marca 1973 r. został zakwalifikowany przez Komisję Lekarską do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia do trzeciej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia od urodzenia, jako wskazania do zatrudnienia wymieniono prace bez kontaktu z ludźmi, jako przeciwwskazania wymieniono prace wymagające dobrego słuchu. Orzeczeniem z dnia 4 lipca 2001 r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w W. zaliczył A. B. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z przyczyny o symbolu L, o charakterze trwałym, orzeczenie zostało wydane na stałe, jako istniejące od dzieciństwa, ze wskazaniem odpowiedniego zatrudnienia – pracy na stanowisku przystosowanym do niepełnosprawności (orzeczenie Obwodowej Komisji Lekarskiej do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia z 13 marca 1973 r.- akta osobowe, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 4 lipca 2001 r., k. 4 a.s.).

W dniu 15 września 1976 r. A. B. został przyjęty do zatrudnienia w Spółdzielni (...) W. w celu przysposobienia zawodowego i przyuczenia do wykonywania pracy w spółdzielni według indywidualnego programu rehabilitacji ustalonego przez zespół na okres 3 miesięcy. Następnie okres przystosowania zawodowego został przedłużony do dnia 15 stycznia 1977 r. (umowa z 15 września 1976 r., umowa z 13 grudnia 1976 r. - akta osobowe).

W dniu 15 stycznia 1977 r. A. B. został zatrudniony w Spółdzielni (...) W. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w wydziale Wtrysku na stanowisku wtryskarkowego (umowa o pracę z 15 stycznia 1977 r. - akta osobowe).

W dniu 31 lipca 1999 r. pomiędzy Spółdzielnią (...) W., Przedsiębiorstwem Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) S.A. w W. i A. B. zostało zawarte trójporozumienie, zgodnie z którym z dniem 31 lipca 1999 r. została rozwiązana spółdzielcza umowa o pracę ze Spółdzielnią (...) W., a z dniem 1 sierpnia 1999 r. została zawarta umowa o

pracę z Przedsiębiorstwem Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) S.A. w W. na dotychczasowych warunkach obowiązujących w Spółdzielni (...) W. (trójporozumienie z 31 lipca 1999 r. - akta osobowe).

Z dniem 10 kwietnia 2001 r. w dokumentacji pracowniczej odwołującego zmieniono nazwę stanowiska z wtryskarkowego na operatora maszyn tworzyw sztucznych, praca wykonywana przez A. B. nie zmieniła się (pismo Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) S.A. w W. z 10 kwietnia 2001 r. - akta osobowe).

W dniu 19 grudnia 2003 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) S.A. w W. zawarło z A. B. kolejną umowę o pracę na czas nieokreślony w wymiarze czasu pracy 35 godzin tygodniowo w Wydziale produkcji na stanowisku operatora maszyn na stanowisku przystosowanym do potrzeb niepełnosprawności (umowa o pracę z 19 grudnia 2003 r. - akta osobowe).

Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) S.A. w W. pismem z dnia 7 sierpnia 2008 r. zawiadomiła pracowników, że sprzedała na rzecz PPHU (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zorganizowaną część przedsiębiorstwa, w związku z tym na podstawie art. 23¹ § 1 k.p. z dniem 1 września 2008 r. A. B. stał się pracownikiem PPHU (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., warunki pracy pozostały bez zmian (pismo Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) S.A. w W. z dnia 7 sierpnia 2008 r. - akta osobowe).

PPHU (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. rozwiązała umowa o pracę z A. B. za wypowiedzeniem zakładu pracy z zastosowaniem art. 30 § 1 pkt 2 k.p. z dniem 28 lutego 2020 r. W świadectwie pracy z dnia 1 marca 2010 r. pracodawca zamieścił informację, że A. B. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie od 15 września 1976 r. do 28 lutego 2010 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych zgodnie z działem XIV poz. 24 pkt 1 wykazu A stanowiącego załącznik do Uchwały nr (...) Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983 r. (w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r., Dz. U. nr 8, poz. 43) (świadectwo pracy z 1 marca 2010 r. - akta osobowe).

A. B. na stanowisku wtryskarkowego zajmował się obsługą wtryskarki, wsypywał środek, granulát plastikowy do produkcji plastikowych pojemników, urządzenie podgrzewało granulát, który następnie w półpłynnej postaci był kierowany i wtłaczany przez urządzenie do formy. Wykonywał pracę wtryskarkowego przy tej samej maszynie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tj. jako osoba niepełnosprawna przez 7 godzin dziennie w systemie 3 zmianowym. Nie był delegowany do wykonywania innej pracy, sporadycznie był delegowany do pracy na innej wtryskarce, ale zakres wykonywanych czynności pozostawał taki sam. W hali, w której pracował ubezpieczony nie było wyciągów i wentylacji, sporadycznie otwierano okna, celem przewietrzenia hali. Warunki pracy były uciążliwe i szkodliwe, wydzielał się dym i opary o zapachu rozgrzanego i roztopionego surowca, z którego wykonywane były plastikowe pojemniki. Na stanowisku operatora maszyn tworzyw sztucznych nadal zajmował się taką samą pracą jak na stanowisku wtryskarkowego (zeznania świadka J. W., k. 75 a.s., zeznania świadka S. W., k. 76 a.s., zeznania świadka B. S., k. 76 a.s., zeznania świadka P. J., k. 77 a.s., zeznania świadka S. P., k. 77 a.s., zeznania A. B., k. 78 a.s.).

W dniu 12 lipca 2021 r. A. B. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę wraz z rekompensatą (wniosek z 12 lipca 2021 r. – a.r.).

Decyzją z dnia 30 lipca 2021r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił A. B. prawa do rekompensaty. Organ rentowy poinformował, że rekompensata nie przysługuje ubezpieczonemu, ponieważ nie zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z 1 marca 2010 r., jak informacja zawarta w świadectwie pracy z dnia 1 marca 2010 r., dotycząca pracy w szczególnych warunkach zostały błędnie sporządzone. W dokumentach dział, pozycja oraz punkt wykazu nie są zgodne z opisanym w zaświadczeniu charakterem pracy oraz zajmowanym stanowiskiem. Zaświadczenie nie zawiera informacji o wykonywaniu pracy stale (decyzja ZUS z 30 lipca 2021r. – a.r.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obejmującego przede wszystkim dowody z dokumentów wchodzących w skład akt rentowych oraz akt osobowych odwołującego się. Wiarygodność dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony

postępowania, w związku z czym Sąd dał im wiarę w całości. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków: J. W., S. W., B. S., P. J., S. P. oraz odwołującego A. B..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. W., S. W., B. S., P. J., S. P. w zakresie jakim opisywali oni zajmowane przez odwołującego stanowiska, jego zakres obowiązków oraz trudne i szkodliwe warunki pracy, ponieważ ww. świadkowie byli zatrudnieni w tym samym zakładzie pracy w tym samym czasie co odwołujący, a więc mieli oni realną wiedzę w zakresie ww. okoliczności. Zbieżność ich zeznań nie budziła wątpliwości Sądu, skoro każdy ze świadków współpracował z odwołującym i miał wiedzę czym się zajmował w spornym okresie, to ich tożsame twierdzenia w tym zakresie nie budzą wątpliwości. Zeznania odwołującego się A. B. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie jakim ubezpieczony opisał swoje obowiązki, ponieważ w większości jego twierdzenia były spójne i uzupełniały się wzajemnie z zeznaniami ww. świadków i z tym co wynikało z dokumentów takich jak umowy o pracę i świadectwo pracy.

Ponadto w toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy A. P. na okoliczność ustalenia, czy praca wykonywana przez odwołującego w spornym okresie była wykonywana w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze. Sporządzoną przez biegłego opinię Sąd ocenił jako fachową i rzetelną. Biegły szczegółowo odniósł się do dokumentacji widniejącej w aktach osobowych odwołującego i przedstawił kompleksową oceną okresu jego zatrudnienia pod kątem wskazanej wyżej tezy dowodowej. Biegły uznał bowiem, że okres zatrudnienia odwołującego od 15 września 1976 r. do 19 grudnia 2003 r., oraz po dacie 19 grudnia 2003 r. należy uznać za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisu rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. zał. A dział IV poz. 17 i w tym zakresie Sąd oparł swoje ustalenia na ww. opinii. Zaliczenie tego okresu zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych, powodowało ubezpieczony osiągnął wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Sąd miał przy tym na względzie, że żadna ze stron nie kwestionowała powyższych ustaleń biegłego i nie wносиła zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy A. P.. W konsekwencji ustalenia biegłego Sąd uwzględnił w całości, a opinia ta stanowiła podstawę ustaleń faktycznych Sądu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie A. B. podlegało uwzględnieniu.

Regulacja dotycząca rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych, o którą ubiegał się ubezpieczony, została wprowadzona do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2023r., poz. 164). Art. 2 pkt 5 tej ustawy zawiera definicję rekompensaty rozumianej jako odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabydą prawa do emerytury pomostowej. Z kolei warunki jej przyznawania oraz sposób jej obliczenia wskazują art. 21 – 23 zamieszczone w Rozdziale III „Rekompensata”. Art. 23 stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę oraz, że przyznawana jest ona w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W art. 21 ust. 1 ustawy wskazano natomiast, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Z art. 21 ust. 2 ustawy wynika zaś, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, o której mowa w cytowanych przepisach, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Wskazywane art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej, 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS

wynoszącego co najmniej 15 lat. Z kolei w art. 21 ust. 2 tej ustawy została zawarta przesłanka negatywna, którą stanowi nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Może ona budzić wątpliwości, gdyż literalna wykładnia tego wyrwanego z kontekstu normatywnego przepisu może prowadzić do wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Skoro jednak, zgodnie z art. 23 ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999r., to warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Przyjąc tym samym należy, że rekompensata nie przysługuje tym ubezpieczonym, którzy zostali objęci ubezpieczeniem społecznym lub rozpoczęli służbę po 31 grudnia 1998r. Słuszność wskazanej interpretacji potwierdził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 17 grudnia 2015r. (III AUa 717/15, Lex nr 1964970).

Jeśli chodzi o wskazane wyżej przesłanki pozytywne nabycia prawa do rekompensaty, to analiza cytowanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, prowadzi do wniosku, że prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 1948r., które przed 1 stycznia 2009r. wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podobnie jak przy ustalaniu tego okresu na potrzeby przyznania emerytury w niższym wieku emerytalnym, tak przy ustalaniu prawa do rekompensaty będą uwzględnione tylko okresy, w których praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W rozpatrywanej sprawie, zdaniem Sądu, ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że nie uwzględnił natomiast do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia A. B. w PPHU (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w W. w okresie od 15 września 1976 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ zarówno zaświadczenie z dnia 1 marca 2010r. jak i świadectwo pracy z tego samego dnia wskazują, że odwołujący wykonywał pracę na stanowisku operator maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych co wynika z działu XIV, poz. 24 pkt 1 wykazu A stanowiącego załącznik do Uchwały nr (...) Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983r. Jednak we wskazanym wyżej wykazie A, dział XIV poz. 24 pkt 1 stanowiącym załącznik do Zarządzenia (...) Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983r. znajduje się kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie stale i bezpośrednio na stanowiskach na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Ponadto zaświadczenie i świadectwo pracy nie wskazują aby praca w szczególnych warunkach była wykonywana stale. Wymaga jednak podkreślenia, że w razie wszczęcia postępowania sądowego, toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego w sprawie przyznania prawa do rekompensaty, dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności, mających wpływ na prawo do świadczenia. Wynika to z tego, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma takich ograniczeń dowodowych jak w postępowaniu przez Zakładem. Okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

Z przeprowadzonych przez Sąd dowodów jednoznacznie wynika, że A. B. - poza okresami, w których korzystał z urlopu bezpłatnego i przebywał na zwolnieniach lekarskich – pracował w PPHU (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w W. w okresie od 15 września 1976 r. do 19 grudnia 2003 r., na stanowisku wtryskarkowego, a po 19 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2008 r. na stanowisku operatora maszyn tworzyw sztucznych. Przy tym praca ta była wykonywana przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a czynności, które wówczas wykonywał Sąd opisał ustalając stan faktyczny. Zostały one w taki sam sposób zaprezentowane przez świadków, a potem potwierdzone przez ubezpieczonego podczas przesłuchania. Sąd ustalił, że praca wykonywana przez A. B. odbywała się w systemie ciągłym 3 zmianowym. Praca ta była przez cały czas wykonywana w hali, gdzie nie było wentylacji i wyciągów. Ubezpieczony

pracował przy szkodliwych substancjach –granulacie plastikowym do produkcji plastikowych pojemników, Warunki pracy były uciążliwe i szkodliwe, wydzielał się dym i opary o zapachu rozgrzanego i roztopionego surowca, z którego wykonywane były plastikowe pojemniki. Charakterystyka czynności, które w tym okresie wykonywał ubezpieczony należało więc uznać, za prace o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości, o której mowa w art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej. Ponadto oceniając powyższe biegly sądowy z zakresu bhp A. P. wskazał w opinii, że w okresie od 15 września 1976 r. do 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisu rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. zał. A dział IV poz. 17 pkt. 11 – produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa. Z tym stanowiskiem biegłego Sąd się zgodził. Biegly dokonał dokładnej analizy czynności świadczonych przez ubezpieczonego oraz uwzględnił uciążliwości występujące w miejscu jego pracy. Dodatkowo dokładnie przeanalizował przepisy mające wpływ na udzielenie odpowiedzi na pytanie postawione przez Sąd i z tego względu wniosek końcowy opinii został zaaprobowany. Zgodnie z nim można i należy przyjąć, że ubezpieczony pracując jako wtryskarkowy i operator maszyn tworzyw sztucznych wykonywał prace wskazane w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) wymienione w dziale IV poz. 17 pkt. 11– produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa. Dodatkowo praca ubezpieczonego, o której mowa, jest ujęta w Uchwale nr (...) Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni (...) z dnia 20 lipca 1983 r. w dziale IV pozycji 17 pkt 11.

Wobec powyższego okres pracy A. B. od 15 września 1976 r. do 31 grudnia 2008 r. jest wystarczający, by przyjąć, że spełnił on przesłankę, od której ustawa o emeryturach pomostowych uzależnia przyznanie prawa do rekompensaty, a więc posiada 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych. Poza tą przesłanką, w przypadku ubezpieczonego spełnione są także inne warunki, o których była mowa, tj. A. B. nie nabył prawa do emerytury wcześniejszej. To z kolei oznacza, że nie wystąpiła przesłanka negatywna, o której wcześniej była mowa, zatem zachodzą podstawy do przyznania ubezpieczonemu prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych na podstawie art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie A. B., dokonując zmiany zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., o czym orzekł w sentencji wyroku.